

Budskapet fra St. Georg 2002

Det nye århundret ble hilst velkommen av oss alle. Vi var optimister og håpet at lykke og fred skulle bli menneskeheten til del i uoverskuelig fremtid. Vi håpet at samarbeid mellom folk fra ulike nasjoner ville gjøre det lettere å finne løsninger på vanskelige problemer; vi håpet at samhold og forståelse ville avskaffe frykt og hat, og at respekt for seder og skikker, for tro og språk ville bli ledestjerne i det internasjonale samfunn og verden smått om senn et bedre bosted.

Men på et øyeblikk ble vi på en hensynsløs måte minnet om at det ennå er lenge til vi kan gjøre oss håp om at dette skal gå i oppfyllelse. Hevnaksjoner har forårsaket tuseners død. Hat og harme er kilde til daglige sammenstøt med døden til følge for uskyldige borgere, for menn og kvinner i arbeid, for barn i lek på gaten.

Verdenssamfunnet står overfor et større problem enn det man hittil har opplevd, og nødvendigheten av å tenke i nye baner er viktigere enn noen sinne.

Idéen om brorskap, om samhold uten hensyn til religion, nasjonalitet og farge, en fredslenke som binder landene sammen – den idéen må nå bli ledestjernen i det arbeid som er nødvendig for å få menneskeheten inn på nye baner.

Speidervirksomheten har i lang tid stått for slike idéer. Den oppdragelse og opplæring som bevegelsen har gitt millioner over hele verden, har gjort speiderne til gode representanter for sine land og til sanne verdensborgere både i tenkemåte og oppførsel.

I dag er behovet for en innsats fra speiderbevegelsens side større enn noen gang. Det er derfor viktig at det arbeid som foregår i bevegelsen, får både vår støtte og vår tiltro. Ved å gi de unge muligheten til å utvikle sine evner og anlegg, og til å bli kjent med likesinnede fra mange steder i verden, bidrar speiderbevegelsen til økt samarbeid og forståelse, og

styrker grunnlaget for fred og en lykkelig sameksistens mellom verdens nasjoner.

Det er mange av oss som i ungdomsårene fikk anledning til å ta del i speidervirksomheten. Siden har vi kunnet nyte godt av den ballast som vi fikk i selskap med glade speidere. Jeg har gode minner fra det gamle speiderhuset i de islandske vestfjorder, fra haiking i fjellet og fra samvær ved bålet på landsleiren på Sørvest-Island når speidergjester fra andre land lærte oss nye sanger.

Vi lærte å respektere hverandre, vi lærte å forstå at samarbeid må til for å oppnå resultater, vi lærte å nyte naturen i selskap med andre, vi lærte å formidle kunnskap og erfaring og å gi alle muligheten til å være med på å gjøre noe positivt. Vi tenkte på våre meningsfeller i fjerne land, og var stolte av å kunne bidra til å gjøre verden bedre.

Det er beundringsverdig hvordan St. Georgsgildene har virket i denne ånd og fortsatt å dyrke de idéer som det ble lagt grunnlag for i ungdomsårene. Gjennom sin innsats har St. Georgsgildene skapt et verdig forbilde og vært en solid bærebjelke i speidervirksomheten. Dette skal de ha vår inderligste takk for. Samtidig håper vi at St. Georgsgildene vil gjøre seg enda mer gjeldende i fremtiden.

Det verdensbilde som vi står overfor i dag, er både en påkallelse og en spore til ufortrøden innsats for de idéer som speiderbevegelsen har gjort til sin ledestjerne.

De nordiske folk har vært så heldige å vokse opp i et samfunn preget av demokrati, menneskerettigheter og velferd; et samfunn mange har som forbilde. Av den grunn har den nordiske speiderbevegelsen kunnet arbeide internasjonalt med gode resultater. Og internasjonalt vil St. Georgsgildene fortsatt være solide støttespillere. Lykke til videre fra alle speidervenner.

Ólafur Ragnar Grímsson
Islands president